

RETTENS DOM (Femte Afdeling)
21. oktober 2004

Sag T-49/03

Gunda Schumann
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd – almindelig udvælgelsesprøve – stopprøver – manglende hensyntagen til et multiple choice-spørgsmål – proportionalitetsprincippet – tilsidesættelse af meddelelsen om udvælgelsesprøven«

Fuldstændig gengivelse på tyskII - 1371

Angående: Påstand om annullation af den af udvælgelseskomitéen for den almindelige udvælgelsesprøve KOM/A/11/01 truffne afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til de prøver, der efterfulgte stopprøverne.

Udfald: Sagen afvises for så vidt angår påstanden om annullation af afgørelsen af 19. juli 2002. Kommissionen frifindes for så vidt angår påstanden om annullation af afgørelsen af 4. juni 2002. Hver part bærer sine egne omkostninger.

Sammendrag

1. Tjenestemænd – søgsmål – udvælgelseskomitéens afgørelse – forudgående administrativ klage – fakultativ karakter – indgivelse – følger – overholdelse af gældende formkrav for den forudgående klage
(Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)

2. Tjenestemænd – søgsmål – forudgående administrativ klage – samme genstand og grundlag – anbringender og argumenter, som ikke figurerer i klagen, men som er snævert forbundet hermed – formaliteten
(Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)

3. Tjenestemænd – udvælgelsesprøve – udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver – uregelmæssigheder eller fejl under en almindelig udvælgelsesprøves afvikling – udvælgelseskomitéens skøn med henblik på ubedring heraf uden afholdelse af nye prøver

4. Tjenestemænd – udvælgelsesprøve – udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver – udvælgelseskomitéens skøn – grænser – meddelelsen om udvælgelsesprøven
(Tjenestemandsvedtægten, bilag III, art. 1, stk. 1)

1. De retsmidler, som de berørte råder over i forhold til en af en udvælgelseskomité truffet afgørelse, består normalt i et direkte søgsmål ved Fællesskabets retsinstanser. Selv om indgivelsen af en forudgående administrativ klage uanset dennes juridiske karakter forlænger søgsmålsfristen, fritager den imidlertid ikke de berørte for at overholde alle de formelle krav, som er forbundet med den forudgående klageprocedure, de har valgt.

(jf. præmis 25)

Henvisning til: Domstolen, 7. maj 1986, sag 52/85, Rihoux mod Kommissionen, Sml. s. 1555, præmis 9 ff.

2. Princippet om obligatorisk overensstemmelse mellem klagen og søgsmålet, som gælder for alle sagsøgere, uanset om disse er tjenestemænd eller stræber efter at blive det, kræver for at søgsmålet kan realitetsbehandles, at et anbringende, der rejses for Fællesskabets retsinstanser, i forvejen har været gjort gældende under den administrative procedure, således at den kompetente myndighed har været i stand til tilstrækkeligt nøjagtigt at tage stilling til de kritikpunkter, som vedkommende retter mod den anfægtede afgørelse, med henblik på at muliggøre en mindelig løsning af tvisten. Selv om påstandene for Fællesskabets retsinstanser kun kan vedrøre indsigelser, der hviler på samme grundlag som de i klagen anførte, kan disse indsigelser imidlertid uddybes ved anbringender og argumenter, som ikke nødvendigvis er indeholdt i klagen, men som står i nøje forbindelse hermed.

Eftersom den administrative procedure er uformel, og de berørte som regel på dette stadium handler uden bistand fra en advokat, bør administrationen nemlig ikke fortolke klager restriktivt, men tværtimod indtage en smidig holdning ved behandlingen af dem.

(jf. præmis 37-39)

Henvisning til: Domstolen, 14. marts 1989, sag 133/88, Del Amo Martinez mod Parlamentet, Sml. s. 689, præmis 11; Retten, 6. juni 1996, sag T-262/94, Baiwir mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 257, og II, s. 739, præmis 41; Retten, 14. oktober 2003, sag T-174/02, Wieme mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 241, og II, s. 1165, præmis 18 og den deri nævnte retspraksis.

3. Udvælgelseskomitéen for en udvælgelsesprøve bør indrømmes et vidt skøn, når den skal tage stilling til ulovligheder eller fejltagelser, der er indtruffet under afviklingen af en almindelig udvælgelsesprøve med talrige ansøgere, og som på grund af proportionalitetsprincippet og princippet om god forvaltning ikke kan udbedres ved en gentagelse af dens prøver. En udvælgelseskomité udnytter derfor behørigt sine beføjelser og anvender en foranstaltning, der overholder kravene i forbindelse med proportionalitetsprincippet, når den stillet over for en fejl i et af de 40 spørgsmål i stopprøverne ikke tager hensyn til nævnte spørgsmål og fordeler de points, der er tilknyttet bedømmelsen af denne prøve, på de resterende spørgsmål.

(jf. præmis 53-55)

Henviſning til: Retten, 17. januar 2001, sag T-189/99, Gerochristos mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 11, og II, s. 53, præmis 25; Retten, 2. maj 2001, forenede sager T-167/99 og T-174/99, Giulietti m.fl. mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 93, og II, s. 441, præmis 58.

4. Selv om udvælgelseskomitéen for en udvælgelsesprøve har et vidt skøn med henblik på at fastlægge betingelserne for en udvælgelsesprøve, er den bundet af ordlyden af meddelelsen om udvælgelsesprøven, således som den er blevet offentliggjort. Ordlyden af meddelelsen om udvælgelsesprøven udgør såvel den retlige ramme for udvælgelsesprøven som for udvælgelseskomitéens skønsudøvelse.

(jf. præmis 63)

Henviſning til: Domstolen, 18. februar 1982, sag 67/81, Ruske mod Kommissionen, Sml. s. 661, præmis 9; Retten, 16. april 1997, sag T-80/96, Fernandes Leite Mateus mod Rådet, Sml. Pers. I-A, s. 87, og II, s. 259, præmis 27; Retten, 5. marts 2003, sag T-24/01, Staelen mod Parlamentet, Sml. Pers. I-A, s. 79, og II, s. 423, præmis 47.